

РЕШЕНИЕ

№ 1514

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10131** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД, представлявано от управител и чрез пълномощник, срещу съдебно решение без номер от 10.08.2022 г. по НАХД № 12982/2020г., постановено от СРС, НО, 115 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № РД-10-10 от 02.09.2020г., издадено от председателя на С., с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 3 000 лв., на основание чл. 126, ал. 1, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), за нарушение на чл. 75, ал. 10 от ЗРТ.

Наведените касационни основания са за постановяване на решението при нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът посочва, че липсват убедителни доказателства обосноваващи извода, че е изрешено вмененото му нарушение. Съществено нарушение е извършено според касатор от СРС, тъй като не се е произнесъл по всички релевирани в производството пред въззивната инстанция

доводи за отмяна на наказателното постановление. Също така счита, че СРС е следвало да се произнесе дали са налице основанията на чл.28 от ЗАНН. По изложените доводи в касационната жалба се моли решението да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП.

В съдебно заседание касаторът чрез пълномощник поддържа жалбата, моли съдът да отмени решението на въззивния съд със съображения, подробно изложени в писмени бележки, не претендира за разноси.

В съдебно заседание ответникът по касация – Председателят на С., чрез процесуалния си представител изразява становище, за неоснователност на жалбата. Отправя искане решението на СРС, като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила. Подробни аргументи в този смисъл ангажира в писмени бележки. Не претендира за разноси.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана, а съдебното решение на СРС следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно.

Административен съд София – град, XX – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От приетата по делото фактическа обстановка, се установява, че на 20.06.2020г. като част от телевизионна програма „Д.“ за времето от 21:00ч. до 22:00ч. били излъчени два обозначени рекламни блока и самопромоции, както следва: в интервала от 21:08:22 часа до 21:14:25 часа и в интервала от 21:38:08 часа до 21:43:17 часа. На 06.07.2020г. в сградата на С., находяща се в [населено място], [улица], ст. Експерт в С. – А. Ц. бил извършил преглед на записи от интегрираната система за мониторинг на С. на програмата на „Д.“ от 20.06.2020г. в часовия диапазон 21:00часа до 22:часа, първоначално по слухово възприятие, в следствие и чрез измерване на аудиосигнала чрез специализирана апаратура на С., резултатите от което били обективирани в измервателен протокол. В следствие на прегледа било констатирано, че в програмата „Д.“, излъчена на 20.06.2020г. във времето от 21:00 часа – 22:00 часа, включваща общо два броя обозначени рекламни блока – в интервала 21:08:22 часа – 21:14:25 часа и в интервала 21:38:08 часа 0 21:43:17 часа, силата на звука по време на излъчването на обозначените рекламни блокове била по-висока от тази на останалата част от програмата. Запис на програмата на „Д.“, излъчена на 20.06.2020г., за времето от 21:00 часа до 22:00 часа, от интегрираната система за мониторинг на С. бил възпроизведен на оптичен носител, била отправена покана на представляващия „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД да се яви за съставяне на акт и било образувано

административнонаказателно производство със съставянето на АУАН №НД-01-11/30.07.2020г. срещу „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД – доставчик на медийни услуги за осъществен състав на административно нарушение по чл.75, ал.10 от ЗРТ. Актът бил връчен на представляващ нарушителя, като в предоставения срок е депозирано възражение. Въз основа на АУАН е издадено НП № РД-10-10 от 02.09.2020г. от Председателя на С., в рамките на дадените му от ЗРТ правомощия, с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на „Нова Броудкастинг Груп“ ЕООД чрез налагане на осн. чл.126, ал.1 от ЗРТ имуществена санкция в размер 3000лв. за осъществен състав на административно нарушение, описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на НП и в АУАН.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че по делото безспорно е установено извършеното административно нарушение по чл. 75, ал. 10 от ЗРТ. Обосновал е извод, че вмененото на наказаното лице нарушение е доказано със събраните по делото доказателства, писмени и гласни, като е приел, че събраните доказателства са безпротиворечиви. Констатирал е, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила, като наложената санкция е съответна на извършеното нарушение. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими към спора доказателства – писмени, гласни, разпита на свидетеля актосъставител, копие на констативен протокол, решение №РД-05-43/08.05.2020г., заповед №РД-12-31 от 11.05.20г., Договор №Т-00318 от 10.12.2013г. между С. и „Техно“ ООД, сертификати за съответствие, инструкция за работа със система за измерване на максимално допустимо ниво на аудиосигнала, длъжностна характеристика.

Решението е законосъобразно, обосновано и правилно

Неоснователни са доводите, наведени в касационната жалба за нарушение на материалния закон. По смисъла на определението, дадено в чл. 75 ал. 10 от ЗРТ в приложимата редакция аудио-визуалните търговски съобщения не трябва да се излъчват със сила на звука, по-голяма от силата на звука на останалата част от програмата. В Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета – Директива за аудиовизуалните медийни услуги се подчертава, че за да се гарантира пълна и подходяща защита интересите на потребителите като телевизионни зрители е важно телевизионната реклама да подлежи на известен минимален брой правила и стандарти, като ДЧ запазват правото си да въвеждат по-подробни или съответно по-строги правила и при известни обстоятелства, да поставят различни условия спрямо телевизионните оператори под тяхна юрисдикция. В ЗРТ законодателят единствено императивно определя, че търговските съобщения не трябва да се излъчват със сила на звука, по-голяма от силата на звука на останалата част от програмата и всеки доставчик е задължен да изпълнява именно това публичноправно задължение. При липса на изрично предписание от законодателя за това как следва да бъде извършено измерването на звука и в каква разлика между търговските съобщения и другото съдържание е допустима, то следва да се приеме за достатъчно и субективното възприятие на звука от зрителите, за да може да се установи разлика в силата на звука на търговските съобщения и останалата част от програмата. Въпреки

горното, ответникът по касация е представил и доказателства за предприемането на всички мерки, за осигуряване обективното и реално измерване на звука на програмите на доставчиците на медийни услуги – закупуването на специализиран сертифициран софтуер, който да онагледява с измервателни протоколи извършваните измервания. Предвид липсата на нормативни изисквания за посочване на мерни единици, отклонения и други параметри от направеното измерване следва и че за С. не съществува задължение да обосновава направените измервания с посочване на технически параметри. Предвид това и не се споделят аргументите на касатора, че измерването на С. е непълно. От приложените измервателни протоколи е видно, че измерената сила на звука на рекламните е по-висока от предхождащото и от последващото ги съдържание на програмата, видно от измервателните протоколи, представени в графичен вид за едночасов период, като в интервалите, в които присъстват търговски съобщения, графиката е видимо изменена и отклонението е очевидно. Както правилно е преценено от въззивния съд ответникът по касация е извършил пълно и точно проучване нивата на звука на рекламните съобщения на останалата част от предаването и е извършена правилна преценка за съпоставяне на търговските съобщения с другата част на програмата. Въведеното от ЗРТ ограничение цели защита на зрителя – потребител, който няма нито специални знания в областта на телекомуникациите и телекомуникационната техника, нито разполага със специални средства за измерване, а чисто субективно възприема рекламния блок със сила на звука, рязко и значително надвишаваща тази на програмата до момента на започване на рекламния блок. Целта е защита на зрителя от стряскащия ефект на рекламните, който се получава от разликата в звука на програмата непосредствено преди започване на рекламните блокове и самите реклами. В този смисъл доводите за осреднена стойност при определяне силата на звука и измерването ѝ в интервал от 24 часа, наведен от касатора, са ирелевантни при изследване на обстоятелството дали аудио-визуалните търговски съобщения се излъчват със сила на звука, по-голяма от силата на звука на останалата част от програмата. Ефектът от по-високата сила на звука на конкретни рекламни блокове не може да се съпоставя с целодневната 24часова продължителност на програмата. Не се споделят доводите, свързани с прилагането на Препоръка 128 на ЕВУ /Европейски съюз за радио и телевизия/ и сключеното Споразумение между представители на бизнеса – Асоциация на българските радио и телевизионни оператори (АБРО), Сдружение българска асоциация на рекламодателите и сдружение Българска асоциация на комуникационните агенции. Препоръката не е част от позитивното право на РБ, същата, освен че е с препоръчителен характер, не е възприета от законодателя при приемане на ЗИД на ЗРТ (ДВ, бр.27/2013г.), с който се въвежда именно ограничението на чл.75, ал.10. Предвид това необсъждането на същите от страна на въззивния съд не се приема като съществено нарушение на производствените правила и не води до немотивираност на съдебното решение.

Не се споделя и виждането, че измерването трябва да бъде извършено при източника на сигнала, а не при източника на приемането на сигнала, тъй като може да има влияние върху аудио-сигнала поради наличието на посредник /кабелен или съответно сателитен оператор/. Възприятието на крайния потребител се брани от законодателя, което неминуемо изключва измерване при източника на сигнала, както неправилно се

твърди в касационната жалба.

В конкретния случай обосновано и правилно е прието от въззивния съд, че на 20.06.2020 г. по програма „Д.“ на доставчика на медийни услуги „Нова Броудкастинг Груп“ ЕАД в интервала от 21:08:22 часа до 21:14:25 часа и от 21:38:08 часа до 21:43:17 часа били излъчени обозначени рекламни блокове, нивата на звука на които били по-висока, съотнесени към нивата на звука преди и след излъчените търговски съобщения. В тази насока са показанията на свидетелите и извършено измерване на аудиосигнал, удостоверено с измервателен протокол, неразделна част от АУАН.

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на предоставените им правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. В хода на административно-наказателното и съдебното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП.

Настоящият състав приема, че извършеното от касатора административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като изцяло споделя изводите на СРС. Противно на изложеното от касатора, в решението на СРС са изложени мотиви защо за същото не следва да се прилага чл.28 от ЗАНН. Процесното деяние, не може да се отличи като такова при липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Затова санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административно-наказателна отговорност. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на СРС, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 221, ал. 2, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 10.08.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав, постановено по н.а.х. дело №12982/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.

